

Sygn. akt: V U 143/20

UZASADNIENIE

Ubezpieczony P. C. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 29.05.2020r., którą to odmówiono mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 02.03.2020r. do 30.04.2020r.

Nadto, odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 16.06.2020r., którą odmówiono mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 01.05.2020r. do 31.05.2020r. oraz od decyzji (...) Oddziału w S. z dnia 01.07.2020r., którą to odmówiono mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 01.06.2020r. do 03.07.2020r.

P. C. odwołał się również od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 20.07.2020r., którą to odmówiono mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 04.07.2020r. do 13.07.2020r. oraz od decyzji ZUS z dnia 24.07.2020r., którą to odmówiono mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 14.07.2020r. do 13.08.2020r. i od decyzji z dnia 23.09.2020r., którą odmówiono mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 16.09.2020r. do 12.10.2020r., a także od decyzji ZUS z dnia 26.10.2020r., którą odmówiono mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 12.10.2020r. do 31.10.2020r.

Wniósł o zmianę ww. decyzji poprzez przyznanie prawa do zasiłku chorobowego za ww. okresy.

Uzasadniając podniósł w szczególności, że organ rentowy błędnie zaliczył ww. niezdolności do pracy do jednego okresu zasiłkowego. Wskazał nadto, że niezdolność do pracy była spowodowana złamaniem prawej kości piętowej i nie ma związku z niezdolnością od dnia 02.03.2020r. do 03.07.2020r.

Sprawy z ww. odwołań zostały połączone do wspólnego prowadzenia i rozpoznania.

Organ rentowy – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. (ZUS), reprezentowany przez radcę prawnego, w odpowiedzi na ww. odwołania wniósł o ich oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Uzasadniając prezentowane stanowisko organ rentowy wskazał, iż w okresie od 23.07.2018r. do 20.01.2019r. P. C. był niezdolny do pracy i z tytułu tej niezdolności wypłacono mu zasiłek chorobowy w wymiarze 182 dni, zaś w okresie od 21.01.2019r. do 15.01.2020r. był uprawniony do świadczenia rehabilitacyjnego. Organ rentowy podkreślił, że po przerwie krótszej niż 60 dni, tj. od dnia 02.03.2020r. P. C. stał się ponownie niezdolny do pracy. Podniósł, że przeprowadzone postępowanie wyjaśniające wykazało, iż świadczenie rehabilitacyjne od 21.01.2019r. do 15.01.2020r. jest schorzeniem współlistniejącym obok schorzenia trwającego od 02.03.2020r., a zatem wszystkie niezdolności do pracy poczynwszy od 23.07.2018r. pozostają w związku przyczynowym. Organ rentowy podał, że wszystkie okresy niezdolności zliczono do jednego okresu zasiłkowego, który w pełnym wymiarze 182 dni zakończył się w dniu 20.01.2019r. Zaznaczył przy tym również, że przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej, a powstaniem nowej niezdolności do pracy nie przekroczyła 60 dni.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. C. (...) Budownictwa (...) z siedzibą w S., jest objęty ubezpieczeniem chorobowym od dnia 25.10.2012r.

Dowód: akta organu rentowego – poświadczenie ubezpieczenia chorobowego.

P. C. był niezdolny do pracy:

w okresie od dnia 23.07.2018r. do 12.08.2018r. - z powodu choroby o nr S99;

w okresie od dnia 13.08.2018r. do 07.09.2018r. - z powodu choroby o nr S99;

w okresie od dnia 08.09.2018r. do 07.10.2018r. - z powodu choroby o nr S92;
w okresie od dnia 08.10.2018r. do 07.11.2018r. - z powodu choroby o nr S92;
w okresie od dnia 08.11.2018r. do 08.12.2018r. - z powodu choroby o nr S92;
w okresie od dnia 09.12.2018r. do 08.01.2019r. - z powodu choroby o nr S92;
w okresie od dnia 09.01.2019r. **do 20.01.2019r.** - z powodu choroby o nr S92;
w okresie **od dnia 02.03.2020r. do 31.03.2020r.** - z powodu choroby o nr G54;
w okresie od dnia 01.04.2020r. do 30.04.2020r. - z powodu choroby o nr G54;
w okresie od dnia 01.05.2020r. do 31.05.2020r. - z powodu choroby o nr G54;
w okresie od dnia 01.06.2020r. do 03.07.2020r. - z powodu choroby o nr G54;
w okresie od dnia 04.07.2020r. do 13.07.2020r. - z powodu choroby o nr G54;
w okresie od dnia 14.07.2020r. do 13.08.2020r. - z powodu choroby o nr G54;
w okresie od dnia 10.08.2020r. do 15.09.2020r. - z powodu choroby o nr I20;
w okresie od dnia 15.09.2020r. do 12.10.2020r. - z powodu choroby o nr I25;
w okresie od dnia 12.10.2020r. do 31.10.2020r. - z powodu choroby o nr I25.

Dowód: zestawienie zaświadczeń – k. 26 akt sprawy; wydruk – k. 24 akt sprawy.

Na mocy decyzji (...) Oddziału w S. z dnia 22.02.2019r. przyznano P. C. **prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 21.01.2019r. do 20.04.2019r.** w wysokości 90% podstawy wymiaru, od 21.04.2019r. do 20.05.2019r. w wysokości 75% podstawy wymiaru.

Dowód: decyzja ZUS z dnia 22.02.2019r., nr (...) - (...).

Na mocy decyzji (...) Oddziału w S. z dnia 28.05.2019r. przyznano P. C. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 21.05.2019r. do 17.09.2019r. w wysokości 75% podstawy wymiaru.

Dowód: decyzja ZUS z dnia 28.05.2019r., nr (...) - (...).

Na mocy decyzji (...) Oddziału w S. z dnia 26.09.2019r. przyznano P. C. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 18.09.2019r. **do 15.01.2020r.** w wysokości 75% podstawy wymiaru.

Dowód: decyzja ZUS z dnia 26.09.2019r., nr (...) - (...).

W ocenie Zastępcy Głównego Lekarza Orzecznika, świadczenie rehabilitacyjne do 15.01.2020r. P. C. miał przyznane w związku ze schorzeniem stawu kości piętowej i stawu skokowego prawego.

Dolegliwości ze strony kręgosłupa lędźwiowego powstały przed 15.01.2020r., kiedy P. C. przebywał na świadczeniu rehabilitacyjnym. W dniu 20.01.2020r. P. C. miał wykonane badanie (...) kręgosłupa lędźwiowego, które potwierdziło zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne kręgosłupa LS o wieloletnim przebiegu.

Dowód: opinia Zastępcy Głównego Lekarza Orzecznika z dnia 27.01.2021r. – k. 39 akt sprawy.

Na mocy decyzji ZUS z dnia 29.05.2020r. odmówiono P. C. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 02.03.2020r. do 30.04.2020r.

Na mocy decyzji ZUS z dnia 16.06.2020r. odmówiono P. C. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 01.05.2020r. do 31.05.2020r.

Na mocy decyzji ZUS z dnia 01.07.2020r. odmówiono P. C. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 01.06.2020r. do 03.07.2020r.

Dowód: akta organu rentowego – decyzja (...) Oddział w S. z dnia 29.05.2020r., z dnia 16.06.2020r., z dnia 01.07.2020r.

Na mocy decyzji ZUS z dnia 17.07.2020r. zmieniono ww. decyzje ZUS z dnia 29.05.2020, 16.06.2020, 01.07.2020r. dotyczące odmowy prawa do zasiłku chorobowego za okres od 02.03.2020r. do 03.07.2020r. i odmówiono P. C. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 02.03.2020r. do 03.07.2020r.

Dowód: akta organu rentowego – Decyzja ZUS z dnia 17.07.2020r.

Na mocy decyzji ZUS z dnia 20.07.2020r. odmówiono P. C. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 04.07.2020r. do 13.07.2020r.

Na mocy decyzji ZUS z dnia 24.07.2020r. odmówiono P. C. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 14.07.2020r. do 13.08.2020r.

Dowód: akta organu rentowego - decyzja ZUS z dnia 14.09.2020r., nr (...) - (...); decyzja ZUS z dnia 20.07.2020r.; decyzja ZUS z dnia 24.07.2020r.

Na mocy decyzji ZUS z dnia 14.09.2020r. zmieniono decyzję z dnia 17.07.2020r., 20.07.2020r., 24.07.2020r., 21.08.2020r. w ten sposób, że odmówiono P. C. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 02.03.2020r. do 15.09.2020r.

Uzasadniając, organ rentowy wskazał, że wszystkie okresy niezdolności do pracy poczynwszy od dnia 23.07.2018r. zostały zliczone do jednego okresu zasiłkowego w pełnym wymiarze 182 dni, który zakończył się w dniu 20.01.2019r. Podał nadto, że kolejna niezdolność od dnia 10.08.2020r. do 15.09.2020r. powstała wprawdzie z powodu innej choroby, ale pozostaje w ciągu z poprzednią niezdolnością, więc została zaliczona do jednego okresu zasiłkowego. Organ rentowy podał również, że pomimo podlegania do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego P. C. nie ma prawa do zasiłku chorobowego z uwagi na wykorzystany okres zasiłkowy.

Dowód: decyzja ZUS z dnia 14.09.2020r., nr (...) - (...).

Na mocy decyzji ZUS z dnia 23.09.2020r. odmówiono P. C. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 16.09.2020r. do 12.10.2020r.

Dowód: akta organu rentowego - decyzja ZUS z dnia 23.09.2020r. – nr (...).

Na mocy decyzji ZUS z dnia 26.10.2020r. odmówiono P. C. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 12.10.2020r. do 31.10.2020r.

Dowód: akta organu rentowego - decyzja ZUS z dnia 26.10.2020r. – nr (...).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania ubezpieczonego P. C. od powyżej wskazanych decyzji organu rentowego w większości były zasadne, a zatem zostały uwzględnione.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. 2010, nr 77, poz. 512) - zwanej dalej Ustawą - zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Zasiłek chorobowy jest świadczeniem z ubezpieczenia społecznego, zastępującym pracownikowi wynagrodzenie, które utracił wskutek czasowej, spowodowanej chorobą, niezdolności do świadczenia pracy umówionej. Sytuacją chronioną zasiłkiem jest więc czasowa (przejściowa) niemożność świadczenia pracy będąca skutkiem choroby.

(...) ubezpieczeń społecznych w państwie polskim nie przewiduje jednak całkowitej i absolutnej ochrony osób czasowo niezdolnych do pracy z powodu choroby. Prawo do zasiłku chorobowego jest ograniczone czasowo – przysługuje co do zasady **tylko przez 182 dni**. Jeżeli ubezpieczony choruje dłużej niż 182 dni i jest niezdolny do pracy, to w pewnych przypadkach może się okazać, że nie jest uprawniony do zasiłku chorobowego.

Zgodnie z Ustawą, do okresu 182 dni wlicza się również okresy poprzedniej niezdolności do pracy, **spowodowanej tą samą chorobą**, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej, a powstaniem ponownej niezdolności od pracy **nie przekraczała 60 dni** (art. 9 ust. 2).

Innymi słowy oznacza to, że okresy poprzednich zachorowań zlicza się, jeżeli są spełnione dwa warunki: **tożsamość choroby, przerwa nie przekracza 60 dni**. Takie właśnie okoliczności miały również miejsce w niniejszej sprawie.

Organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego za łączny okres od dnia 02.03.2020r. do 31.10.2020r., wskazując, że wszystkie okresy niezdolności do pracy zliczono do jednego okresu zasiłkowego, gdyż mają one ze sobą związek, zaś okres zasiłkowy w pełnym wymiarze w przypadku P. C. zakończył się w dniu 20.01.2019r.

W okresie od dnia 23.07.2018r. do 20.01.2019r. P. C. był niezdolny do pracy i z tytułu tej niezdolności wypłacono mu zasiłek chorobowy w wymiarze 182 dni, zaś w okresie od 21.01.2019r. do 15.01.2020r. był uprawniony do świadczenia rehabilitacyjnego. Organ rentowy podkreślił, że po przerwie krótszej niż 60 dni, tj. od dnia 02.03.2020r. P. C. stał się ponownie niezdolny do pracy. Podniósł, iż przeprowadzone postępowanie wyjaśniające wykazało, że świadczenie rehabilitacyjne od 21.01.2019r. do 15.01.2020r. jest schorzeniem współlistniejącym obok schorzenia trwającego od 02.03.2020r., a zatem wszystkie niezdolności do pracy poczynawszy od 23.07.2018r. pozostają w związku przyczynowym.

Z powyższymi twierdzeniami nie zgodził się jednak ubezpieczony zaprzeczając, aby niezdolność do pracy była spowodowana tą samą chorobą. Argumentował nadto, że wbrew twierdzeniom organu rentowego, ww. niezdolności do pracy były spowodowane różnymi jednostkami chorobowymi, a zatem nie należało ich zliczać do jednego okresu zasiłkowego.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się zatem do rozstrzygnięcia powyższej okoliczności tj. czy niezdolność do pracy w ww. okresach wynikała z tej samej czy innej choroby.

Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem Sądu Najwyższego, ustanie "poprzedniej niezdolności do pracy" (art. 9 ust. 2 ustawy z 25.6.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego zgłoszonego w razie choroby i macierzyństwa t.j. Dz.U z 2005 r. Nr 31, poz. 267 ze zm.) oznacza ustanie niezdolności do pracy, w znaczeniu medycznym.

W wyroku z dnia 6 listopada (sygn. akt II UK 86/08) Sąd Najwyższy orzekł, iż pojęcia "**ta sama choroba**", użytego w art. 9 ust. 1 i 2 ustawy "zasiłkowej" nie należy odnosić do tych samych numerów statystycznych, zgodnych z Międzynarodową Klasyfikacją Chorób i Problemów Zdrowotnych (...)10, gdyż nie chodzi o identyczne objawy odpowiadające numerom statystycznym, lecz o opis stanu klinicznego konkretnego układu lub narządu, który - choć

daje różne objawy, podpadające pod różne numery statystyczne - wciąż stanowi tę samą chorobę, skoro dotyczy tego samego narządu lub układu (vide: Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 02.09.2009, sygn. akt II UZP /09).

Analiza akt sprawy, wskazuje, że ubezpieczony był niezdolny do pracy w następujących datach: w okresie od dnia 23.07.2018r. do 12.08.2018r. - z powodu choroby o nr S99; następnie w okresie od dnia 13.08.2018r. do 07.09.2018r. - z powodu choroby o nr S99; w okresie od dnia 08.09.2018r. do 07.10.2018r. - z powodu choroby o nr S92; w okresie od dnia 08.10.2018r. do 07.11.2018r. - z powodu choroby o nr S92; w okresie od dnia 08.11.2018r. do 08.12.2018r. - z powodu choroby o nr S92; w okresie od dnia 09.12.2018r. do 08.01.2019r. - z powodu choroby o nr S92; w okresie od dnia 09.01.2019r. do 20.01.2019r. - z powodu choroby o nr S92; w okresie od dnia 02.03.2020r. do 31.03.2020r. - z powodu choroby o nr G54; w okresie od dnia 01.04.2020r. do 30.04.2020r. - z powodu choroby o nr G54; w okresie od dnia 01.05.2020r. do 31.05.2020r. - z powodu choroby o nr G54; w okresie od dnia 01.06.2020r. do 03.07.2020r. - z powodu choroby o nr G54; w okresie od dnia 04.07.2020r. do 13.07.2020r. - z powodu choroby o nr G54; w okresie od dnia 14.07.2020r. do 13.08.2020r. - z powodu choroby o nr G54; w okresie od dnia 10.08.2020r. do 15.09.2020r. - z powodu choroby o nr I20; w okresie od dnia 15.09.2020r. do 12.10.2020r. - z powodu choroby o nr I25; w okresie od dnia 12.10.2020r. do 31.10.2020r. - z powodu choroby o nr I25. Powyższe odnajduje swe potwierdzenie w treści zestawienia zaświadczeń – k. 26 akt sprawy oraz wydruku – k. 24 akt sprawy.

Z powyższych ustaleń wprost wynika, że od dnia 23.07.2018r. do 20.01.2019r. ubezpieczony był nieprzerwanie niezdolny do pracy z powodu chorób o symbolu S92 oraz S99.

Nie może przy tym umknąć okoliczność, że na mocy kolejnych decyzji (...) Oddziału w S. (począwszy od decyzji z dnia 22.02.2019r.) przyznano P. C. **prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 21.01.2019r. do 15.01.2020r.**

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało również, że w ocenie Zastępcy Głównego Lekarza Orzecznika ZUS, **świadczenie rehabilitacyjne do 15.01.2020r. P. C. miał przyznane w związku ze schorzeniem stawu kości piętowej i stawu skokowego prawego**. Nadto, Lekarz Orzecznik opiniował, że dolegliwości ze strony kręgosłupa lędźwiowego u ubezpieczonego **powstały przed 15.01.2020r.**, kiedy P. C. przebywał na świadczeniu rehabilitacyjnym. Podkreślał, że w dniu 20.01.2020r. P. C. miał wykonane badanie (...) kręgosłupa lędźwiowego, które potwierdziło zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne kręgosłupa LS o wieloletnim przebiegu (vide: opinia Zastępcy Głównego Lekarza Orzecznika z dnia 27.01.2021r. – k. 39 akt sprawy).

Odnosząc się do powyższych stwierdzeń zauważyć należało, że w przedmiotowej sprawie **brak jest jakiegokolwiek dowodu**, który pozwoliłby na przekonujące ustalenie, że dolegliwości kręgosłupa, które powstały jeszcze przed dniem 15.01.2020r., powodowały u ubezpieczonego niezdolność do pracy. Oczywistym jest bowiem, że nie każde schorzenie powoduje niezdolność do pracy.

Otóż, zauważyć trzeba, że terminem choroby współlistniejące określa się wielochorobowość, czyli jednoczesne występowanie u człowieka dwóch lub więcej schorzeń. Co istotne, samo występowanie wielochorobowości, która pojawia się u osób z chorobami przewlekłymi nie przesądza, że niezdolność do pracy w danym okresie spowodowana jest nie jedną, a kilkoma chorobami jednocześnie. Pamiętać przy tym należy, że choroby przewlekłe w okresie remisji nie czynią chorego niezdolnym do pracy. W okresie tzw. remisji brak jest objawów chorobowych. Odnosząc się nadto do ww. niezdolności ubezpieczonego do pracy nie sposób pominąć okoliczność, że dotyczą one odrębnego narządu lub układu. Otóż, analiza akt sprawy jednoznacznie wskazuje, że od dnia 23.07.2018r. do 20.01.2019r. ubezpieczony był nieprzerwanie niezdolny do pracy z powodu chorób o symbolu **S92 oraz S99**. W dniu 20.01.2019r. wykorzystał okres zasiłkowy w pełnym zakresie. W okresie od dnia 02.03.2020r. do dnia 13.08.2020r. ubezpieczony był niezdolny do pracy nieprzerwanie z powodu choroby o numerze **G54**, natomiast od dnia 10.08.2020r. do 15.09.2020r. - z powodu choroby o nr **I20**; od dnia 15.09.2020r. do 31.10.2020r. - z powodu choroby o nr **I25**. Powyższe odnajduje potwierdzenie w treści znajdującego się w aktach sprawy zestawienia zaświadczeń – k. 26 i k. 24 akt sprawy.

Konkludując powyższe rozważania wskazać trzeba, że okres zasiłkowy liczony jest na nowo wówczas, gdy zachodzi jedna ze wskazanych niżej okoliczności:

1. niezdolność do pracy, która wystąpiła po przerwie (minimum jednodniowej) zostanie spowodowana inną chorobą, niż poprzedni okres niezdolności do pracy;
2. przerwa pomiędzy okresami niezdolności do pracy spowodowana tą samą chorobą przekroczy 60 dni.

Zauważyć należy, że zgodnie z Międzynarodową Statystyczną Klasyfikacją Chorób i Problemów Zdrowotnych (wydaną przez Światową Organizację Zdrowia), symbolem I25 oznaczona jest przewlekła choroba niedokrwienna serca, zaś choroba o nr G54 oznacza zaburzenia korzeni i splotów nerwowych, natomiast choroba o numerze S99 to inne i nieokreślone urazy stawu skokowego i stopy, zaś S92 to złamanie stopy z wyjątkiem stawu skokowego (nie obejmuje kostki i stawu skokowego). Nadto, jak wskazano w uprzedniej części uzasadnienia, nie każde schorzenie i choroba powoduje niezdolność do pracy. W sprawie brak jest jakiegokolwiek dowodu wskazującego, że dolegliwości kręgosłupa lędźwiowego, które powstały jeszcze przed dniem 15.01.2020r. (gdy przebywał na świadczeniu rehabilitacyjnym), powodowały u ubezpieczonego już wówczas niezdolność do pracy.

Sąd Sąd uznał, że od dnia 02.03.2020r. rozpoczął się wobec ubezpieczonego nowy okres zasiłkowy (w związku z zachorowaniem o symbolu G54) i okres ten trwał do dnia 30.08.2020r. W takim też zakresie Sąd uwzględnił zatem odwołania wywiedzione przez ubezpieczonego, zaś w pozostałym zakresie, czyli za okres od dnia 31.08.2020r. do 31.10.2020r. sąd odwołania te oddalił, jako niezasadne.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o zgromadzone w sprawie dowody z dokumentów, w szczególności dokumentacji medycznej, w tym znajdującej się w aktach organu rentowego. Zgromadzone w sprawie dowody z dokumentów Sąd uznał jako wiarygodne, albowiem zostały sporządzone w przepisami przewidzianej formie, przez uprawnione do tego osoby. Ich treść również nie została zakwestionowana przez żadną ze stron.

Wobec powyższych okoliczności, ww. sporne okresy niezdolności do pracy (od dnia 02.03.2020r.) nie podlegały sumowaniu zgodnie z art. 9 ust. 2 ww. Ustawy.

Zważywszy na całokształt przytoczonych przez strony twierdzeń i zgłoszonych wniosków, Sąd uznał, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Nadto, strony zawiadomione o skierowaniu sprawy do rozpoznania na posiedzenie niejawne, na podstawie art. 15 zzs¹ pkt 2 ustawy z dnia 14 maja 2020r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa (...) 2 (Dz.U. 785.2020), nie wniosły sprzeciwu co do zarządzenia skierowania sprawy do rozpoznania na posiedzeniu niejawnym (pomimo stosownego pouczenia ubezpieczonego).

Z uwagi na powyższe ustalenia oraz rozważania, Sąd uwzględnił odwołania ubezpieczonego na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., o czym orzekł w punkcie pierwszym części dyspozytywnej wyroku, przyznając ubezpieczonemu prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 02.03.2020r. do 30.08.2020r. W pozostałej części Sąd odwołania oddalił, o czym orzekł w punkcie drugim części dyspozytywnej wyroku.